

BŘEVNOVAN

Břevnovský
chrámový sbor
vkročil do nové
sezóny

Libocká pouť

Z kláštera

**Kulturní
servis**

Portrét listu

**Matěj
Kopecký**

Mladý sloupek

**Redakční rozhovor
s ředitelkou I. Málkovou**

**Obchody v Bělohorské
stahují rolety**

HC HVĚZDA PRAHA – bruslení pro všechny!

***Z dnešní
radosti***

**Spolkové
akce
v příštích
měsících**

**Další billboard
v Praze 6**

Počasí v prosinci 2010 a v lednu 2011

Počasí v prosinci 2010

Prosinec byl silně podnormální. Průměrná teplota byla $-3,9\text{ }^{\circ}\text{C}$ a byl nejméně od roku 1969 tj. po 41 letech. Bylo 20 ledových dní (263 % normálu). Bylo 7 dní s min. teplotou pod $-10\text{ }^{\circ}\text{C}$ dokonce 368 % normálu. Max. teplota byla $4,7\text{ }^{\circ}\text{C}$ dne 11. a min. teplota byla $-13,3\text{ }^{\circ}\text{C}$ dne 4. Počátek měsíce byl vůbec nejchladnější v poválečné době.

Srážkově byl silně nadnormální. Spadlo 61,8 mm srážek - 214 % normálu. Pokud se týká výšky nového sněhu, sněhové pokrývky, počtu dní - 21 se sněžením byl rekordní.

Nového sněhu spadlo 58 cm, max. 17 cm dne 1. Max. výška sněhové pokrývky byla 29 cm dne 7. Sněhová pokrývka trvala celý měsíc nepřetržitě.

Prosinec byl nadnormálně oblačný, nebyl ani jediný den jasný a zamračených dní bylo 19. Kromě toho byly 4 dny s mlhou.

Počasí v lednu 2011.

Začátkem ledna skončila hlavní část letošní zimy. Pak se prudce oteplilo. Oteplení vyvrcholilo 14., kdy max. teplota dosáhla $11,5\text{ }^{\circ}\text{C}$. Potom se postupně ochlazovalo a druhá vlna mrazů nastala koncem měsíce, kdy min. teplota klesla jen na $-8,9\text{ }^{\circ}\text{C}$ dne 31. Celkově byl leden teplý o prům. teplotě $0,6\text{ }^{\circ}\text{C}$, tj. $1,8\text{ }^{\circ}\text{C}$ nad normálem.

Proto bylo jen 6 dnů ledových (53%), mrazových dní bylo 18 (80 %).

Srážek spadlo celkem 32,6 mm tj. 125% normálu. Srážky byly četnější a byly rovnoměrně rozděleny mezi srážky dešťové a sněhové 7 a 8. V důsledku toho napadlo 18 cm nového sněhu. Mohutná sněhová pokrývka z prosince trvala až do 12. a nová se vytvořila v poslední třetině měsíce, kdy napadlo 7 cm nového sněhu dne 23. a sněhová pokrývka vytrvala až do konce měsíce. Celkem bylo 24 dní se sněhovou pokrývkou - 195 % normálu.

Oblačnost byla nadprůměrná a stejně tak počet dní zamračených.

V Praze dne 11. 2. 2011

SM

Loučení, loučení, ach, to je těžká věc... zpívá se ve známé české lidové písni. 18. ledna se oficiálně rozloučil se spolupracovníky a přáteli v úřadu m. č. náš starosta Tomáš Chalupa a zamířil do vlády jako čerstvě nominovaný ministr životního prostředí. V Praze 6 bude chybět. *Foto mp.*

Pěkné pozdravení přišli dát loučícímu se starostovi Tomáši Chalupovi úředníci ze všech pater úřadu. Současně tamtamy, které přinášejí zvěsti o nástupci, se shodují na třech jménech, které zvažuje ODS. Jsou to MUDr. Věroslav Gebouský, ing. Marie Kousalíková a Bc. Jan Záruba. Jeden z navržených bude zvolen na sněmu ODS 20. 2. a potvrzen na zastupitelstvu 25. 2. jako nový starosta Prahy 6. *Foto mp.*

Zajímavost pro vás 89.

Jak praví pranostika: na sv. Fabiána a Šebestiána je nová míza stromům dána. A také v Liboci začíná tradiční první pouť v Praze, neboť zdejší kostel je zasvěcen těmto světcům. Pamětníci pamatují i stánky kolem, ale ty tu dnes nejsou. Zato družně žijící farnost mladých a to je budoucnost.

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOC
PETŘINY

POHOŘLEC
RUŽYNÉ
ŘEPA
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6
První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 22, číslo 1 - 2 / 2011
Datum uzávěrky: 24. ledna 2011

Vydává **Vydavatelství a redakce časopisu Břevnovan** • Adresa: Bělohorská 195/147, 169 00 Praha 6 - Břevnov, dočasně změněný e-mail: krchov@seznam.cz, www.brevnovan.net • Povoleno odborem kultury NVP r. č. 50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov, mobil 732 243 922, tel./fax: 233 358 350, redaktor Antonín Matějka, tel.: 721 703 728 • Grafická úprava: M. Wágner • Foto: Mgr. P. Krchov, M. Wágner a A. Matějka • Ilustrace: M. Wágner • Sazba: IT Design • Otištěné názory nemusejí být totožné se stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři článků.
Naše konto: 1939 122 339 / 0800

4 obrázky. Jako byste drželi v ruce čtyři karty dětské karetní hry kvarteto. Na jedné pan Landa právě definitivně zavírá svoji večerku na Drinopolu. Na druhé je vybagrováný rybník v Kajetánce, čeká ho archeologický výzkum. Třetí ukazuje co zůstává každoročně a po celý rok po vánočním stromu proti klášteru. Je to peci vjezd do Břevnova, nemůže tam obec zařadit třeba květinový koš? Čtvrtá karta je Vladimír Roubal, české varhanní eso ze Strahovského kláštera, který měl v prosinci koncert v nabitě bazilice v Břevnově. – Karet by mohlo být klidně 32.

• **Z kláštera. Nekonečná je letošní zima, teplejší časy nejsou na dohled i když děti tvrdí, že slyšely, jak pěnkavy v křoví a ve stromech přivolávaly jaro. Ale zimní období neodradí návštěvníky Břevnovského kláštera od návštěv koncertů, ani od bohoslužeb našemu Bohu Všemohoucímu. – 12. 12. 2010** se v bazilice uskutečnil varhanní koncert strahovského varhaníka Vladimíra Roubala s průvodním slovem Vladimíra Matějčka „K počtě sv. Mikuláše“. Zazněly skladby Bachovy a vynikající improvizace V. Roubala. • **20. 12. 2010** od 19 hod. se konal v bazilice předvánoční koncert. • **24. 12. 2010** o Štědrém dnu jsme vyslechli další velice zajímavé vysílání našeho p. převora P. Prokopa Siostrzonka v Dobrém jitru na rozhlasové stanici Praha. – Odpoč. v 16 hod. v bazilice slavena mše sv. z vigilie Narození Páně, kterou sloužil P. Václav Snětina; účinkovala velká i malá schola za řízení M. Šolcové a varhanního doprovodu Marka Čihaře – z vánočních zpěvů. – V půlnoční bohoslužbě slova jsme vyslechli Vánoční mši „Hej mistře“ J. J. Ryby v podání chrám. sboru a orchestru. Dirigoval A. Melichar.

• **25. 12. 2010** o slavnosti Narození Páně v 9 hod. při farní mši sv. zpívány koledy a vánoční ordinarium se sborem, orchestrem a lidovým zpěvem. Týž den odpoledne zazněl v bazilice od 15 hod. vánoční koncert chrámového sboru a orchestru za řízení A. Melichara. • **27. 12. 2010** v 7 a v 18 hod. při mších svatých o svátku sv. Jana apoštola a evangelisty, se uskutečnilo žehnání vína. • **31. 12. 2010** v poslední den občanského roku v 16 hod. sloužena mše sv. na poděkování za přijaté milosti v uplynulém roce. • **1. 1. 2011** byly slouženy mše sv. v 8.00, v 10.00 a v 18.00 hod. O desáté zpíval chrámový sbor se smyčcovým orchestrem a lidovým zpěvem vánoční zpěvy. Dirigoval A. Melichar. • **6. 1. 2011** na slavnost Zjevení Páně při mších sv. svčena voda, křída, kadidlo a zlato. • **9. 1.** Při mši sv. v 9 hod. na ukončení vánoční doby zpívala dětská i velká schola vánoční koledy. Týž den odpoledne v 15 hod. zazněl v Tereziánském sále koncert Ireny Budweiserové. • **10. 1.** v 18 hod. oslaveno 1018.výročí založení Břevnovského kláštera v bazilice při oficiálním zahájení maďarského předsednictví Evropské unie v České republice. Slavnostní mši sloužil pražský arcibiskup Dominik Duka, biskup Asztrik Varszegi z Maďarska, emeritní arcibiskup z polského Hnězdna Henryk Muszynski, papežský nuncius arcibiskup Diego Causero. Byli přítomni i vládní činitelé, např. Karel Schwarzenberg, Petr Nečas a další. Účinkovala Maďarská schola s renesančními a chorálními zpěvy za doprovodu varhan Marka Čihaře. Po bohoslužbě se všichni přesunuli do reprezentačních prostor kláštera, kde bylo zahájeno předsednictví. • **17. 1.** v bazilice ve 13 hod. se konal pohřeb akademického sochaře a jáhna Karla Stádníka (86 let), tvůrce našeho oltáře u sv. Markéty. Byl autorem mnoha děl sakrálního umění v našich zemích i v zahraničí. Účastnilo se přes třicet kněží, celebroidal P.Prokop Siostrzonek, promluvu měl P. Piřha. Zpěvy a instrumentální hudba zazněla v podání souboru Víta Kofroně. Na varhany hrál Marek Čihař. • **19. 1.** v rozhlasovém vysílání stanice Praha jsme vyslechli další zajímavé povídání v Hostu do domu od P. Prokopa Siostrzonka. • **28. 1.** při mši sv. v 18 hod. udělena svátost nemocných. • **29. 1.** v bazilice v 11 hod. se konalo rozloučení paní Ludmily Svobodové v úctyhodném věku 91 let. • **2. 2. O svátku** uvedení Páně do chrámu (Hromnic) byly posvěceny svíce.

• **Obchody na Bělohorské stahují rolety.** Neviditelná ruka trhu nedalekého Kauflandu a dobře zásobeného řetězce Billa na Bělohorské a v Radi-

mově ulici pozvolna likviduje malé potravinové obchody. Po polotovarech Jiřího Zahálky, polské Žabce, zavřel pan Landa Večerku na Drinopolu, v jiných se mění majitelé. Na Bělohorské 112 uzavřen obchod s nábytkem, podle našich informací zvažují stáhnout rolety i další obchody i s nepotravinovým zbožím. U tradičních živností, jako byly např. Polotovary, je to ale nevratná škoda.

• **Úřední nástěnné kalendáře letos nebudou.** Marně se ptali občané v informačních kancelářích m. č. kdy už konečně přijdou kalendáře na letošní rok. Pro veřejnost tentokrát vytištěny vůbec nebyly, jen pro reprezentaci vytištěny nástěnné kalendáře s kresbami malíře Jiřího Anderleho, a to v omezeném počtu.

• **Ročník bowlingového turnaje** na Ladronce uspořádal Spolek břevnovských živnostníků pro své členy. Konal se 14. ledna za hojné účasti. Vítězem se stal Jaroslav Duffek.

• **Srnky u Břevnovského kláštera.** V prostoru bývalé klášterní cihelny již po řadu let žijí srnky, a přátelé přírody je chodí v zimě krmit do řádného krmelce. Stavbou metra a oplocením pozemku proti zlodějům se jim zmenšil životní prostor. Pravou pohromou pro ně jsou ale bezdomovci, kteří se zde opět usídlili, mají tři velké psy, a ti už také ve smečce dvě letošní srnky roztrhali. Tolik od místních občanů. Tristiň záleži-

pokračování na straně 4

**KVĚTINY
KERAMIKA**
Stránská + Stránský
PRAHA 6, BĚLOHORSKÁ 133
telefon: 233 350 146
www.kvetinarstvi-arnapi.cz

Květiny
• řezané • hrnkové • suché • umělé
Svatební a dárkové kytice
Keramika • Proutí • Exotické dárky • Bytové doplňky

**Bohatá květinová dekorace.
Dodávka zboží po celé Praze!**

Prodej PO – PÁ 8 – 19 hod.
SO 8 – 12 hod.

EKO-PATROL
Papírenská 12, 160 00 Praha 6

* odvoz odpadů a suti
kontejnerovými vozy LIAZ,
AVIA, sklápěče MULTICAR

* likvidace černých skládek

* úklid komunikací a ploch,
údržba komunikační zeleně

Dispečink, nepřetržitá služba:

Dispečink: 233 320 311
Mobil: 602 620 757

tost nahlášena do kanceláře mysliveckého svazu v Praze 6 v Suchdole, ale myslivci odvětili, že prostor u kláštera není honitba a nemůžou v této věci nic dělat. Předáno životnímu prostředí na magistrátu, ale úředníci řekli, že jde o lesní pých, trestný čin, a je nutné volat strážníky nebo policii. Strážníci však prohlásili, že k tomu nemají prostředky, jedna stržená srna byla pouze ve Hvězdě, současní bezdomovci v bývalé cihelně psy nemají, zato pejskaři, kteří tam také chodí. O záležitosti budeme ještě informovat.

● **Výstavky v Malé galerii.** V Informační kanceláři m. č. Praha 6 na Bělohorské 110 už od podzimu funguje Malá galerie. V prosinci proběhla výstava kreseb břevnovské malířky Jany Vosecké, nazvané Houby, houby... V těchto dnech vystavují žáci výtvarnice Věry Dubské a ZUŠ z oddělení na Petřínách, kteří představují zajímavá Ex-Libris 2010. Od 28. února se představí břevnovská fotografa Zora Obručová s kolekcí barevných fotografií, nazvanou Pozdrav z kláštera. Galerie je volně k nahlédnutí v pracovní době Informační kanceláře m. č. v Břevnově.

● **Další bilbord v Praze 6.** Po formálním souhlasu m. č. bude v dohledné době instalován na Patočkově ulici vpravo ve směru jízdy do centra nový bilbord 5,1 x 2,4 m, a to na požádání soukromé firmy Outdoor akzent s.r.o.

● **Spolkové akce v příštích měsících. Sobota 5. 2.:** Soukromá prohlídka Břevnovského kláštera (pouze pro členy) – **Úterý 8. 3.:** Maškarní masopustní průvod – **Sobota 12. 3.:** Maškarní živnostenský bál v hotelu Pyramida. Ráz: strašidla v Břevnově – **Čtvrtek 21. 4.:** Výroční valná hromada Břevnovského živnostenského spolku (pouze pro členy) – **Sobota 30. 4.:** Pálení čarodějnic u Břevnovského kláštera.

● **Z dnešní Radosti.** National Office of Teen Challenge sděluje našemu listu, že již každou neděli od 9.30 se konají v prostorách bývalého biografu Radost bohoslužby. Každý čtvrtek od 19.00 Biblické skupinky. Nyní tyto bohoslužby a skupinky navštěvují pracovníci a studenti Teen Challenge, členové sboru z Prahy a rodiče studentů. Dveře jsou otevřeny pro kohokoliv. Stále se plánuje vznik kavárny. Kancelář sděluje, že se v současné době účastní sbírky na výsadbu stromů v Karmelu. Tato sbírka je zaštiťována Nadací Nehemia.

● **Rehabilitace klášterní zahrady – Petr Linart/** I v roce 2011 bude pokračovat obnova zahrad břevnovského kláštera. Jedná se o rekonstrukce staveb i obnovu zeleně, tedy stromů a travnatých ploch. Do upravovaných ploch patří i tzv. parter

Dvakrát za rok, před vánoci a prázdninami, představují se mladí žáci hudby učitelů Marie Čihařové a Renáty Jiráňové v Tereziánském sále Břevnovského kláštera, aby předvedli, co už umí. Tyto veřejné koncerty jsou velmi oblíbené.

Mezi bývalé fotbalové hráče všech věkových kategorií, kteří se scházejí, chodí i bývalí trenéři SK Břevnov. Na snímku zleva Vrbecký a Kresa, uprostřed současný masér Bohemians 1905 Láďa Hric.

u svatého Jana Nepomuckého na nádvoří před západním průčelím klášterní baziliky. Zde je již nově umístěna barokní socha Karla Josefa Hiernleho z poloviny 18. století (původně stála před první klášterní bránou) a pod opěrnou zdí jsou vysázeny habry, které budou zastříhávány do ja-

Po léta – rok co rok, scházejí se dopoledne o Štědrý den dnes již bývalí hráči Břevnova v hospodě na hřišti SK Břevnov, aby si popřáli a pohovořili. Nejinak tomu bylo 24. 12. 2010. Na snímku: „Bóra“ Šindelář a J. Záleský

kéhosi loubí, pod níž budou umístěny lavičky. – V ovocném sadu bude pokračovat rekonstrukce opukové ohradní zdi. Pojivem opukových kvádrů je jílová malta, která dobře snáší vlhkost, a umožňuje pružně dilatovat masivní zdi. V sedmdesátých letech minulého století byly ohradní zdi „opraveny“ betonovým nástřikem síle 5 až 8 cm (tzv. torkret). Ten způsobil svou nepropustností vodní páry rozpad opukových kamenů a rozsypání celé ohradní zdi. V tomto roce proběhne též výměna ovocných dřevin. Velká část stromů je suchá a dožilá. Vysázeny mají být celokmeny starých odrůd jabloní, hrušní, třešní, oskeruší, slivoní a morušví v celkovém počtu 300 stromů. – Zajímavá je jistě rekonstrukce oranžerie na jižních terasách zahrady. I tato stavba pokračuje, a letos by měl být hotov její plášť včetně zasklení jižní stěny. Do objektu jsou již zavedeny inženýrské sítě, a před oranžerií se začne budovat fontána. Voda pro ni bude čerpána z nádrže v suterénu kláštera, která je zásobována z prameně jímky pod Vojtěškou, jedním z pramenů Brusnice. – Na východním konci klášterní zahrady bude zrekonstruován zahradní gloriol. V 19. století byl přeměněn na kapli svatého Josefa a později v ní byla vystavěna lurdská jeskyně. Dnes má již opravenou střechu z glazovaných prejz a doplněnou podlahu z teraca. Dostane nové dvoukřídle dveře a oválná okna.

● **Libocká pouť** se letos, protože připadl den slavnosti na čtvrtek 20. 1., konala nejbližší neděli – 23. ledna. Slavnostní mši sv. sloužil v 8.30 hod. P. Vojtěch Koukal z Komunity Blahosla-

venství v Dolanech. Libocká pouť v kostele sv. Fabiána a Šebestiána bývá tradičně 1. pražskou pouťí během roku.

● **Nad Břevnovem zakroužilo hejno ptáků...** Tak jako každý rok i loni na Štědrý den šli se fotbalisté spolu s příznivci břevnovského fotbalu v restauraci „1906“, kterou na hřišti vede pamětník jejich lepších časů, pan Václav Chod. Účast? Jako vždy. Někteří nepřítomní měli „omluvenku“, jiní už nikdy přijít nemohou. Nálada však nebyla v žádném případě „slzotvorná“. Břevnováci totiž za to vždycky uměli pořádně vzít, na hřišti i v osvěžovně! U jednotlivých stolů svorně debatovali bývalí trenéři sbývalými hráči odávno odehraných zápasů, o tom proč tenkrát chytil Vrána a ne Zenkl, vynikající obránce a archivář Břevnova Václav Rada v debatě s dalším pilířem obrany Jardou Martinů si vysvětlovali, jak vyžrát nad útočníky, o tom samozřejmě věděl své i gólmán „Bora“ Šindelář sedící spolu s další legendou Mírou Cibulkou. Veškeré dění s úsměvem pozoroval Láďa Hric, nyní masér Bohemians 1905, který kdysi také navlékal náš pruhořaný dres! Po chvíli přišli na přetřes úspěchy klubu v jeho stoleté historii. – Jeden z největších byl zcela jistě ten z roku 1999, kdy pod trenérem Vrbcickým a trenérem brankářů Šindelářem vyhrál Dragoun Břevnov pohár Pražského fotbalového svazu. Cestu do finále se nám snažili odříznout Tatran Střešovice, Meteor Praha, S. Řeporyje a FC Vršovice – ovšem marně. Ve finále proti nám nastoupil tým Horních Počernic, a hrálo se na Proseku, tehdejšími stadionku Kompresorů. Byl jsem tam přítomen, a ještě teď cítím radost při vzpomínce na tehdejší sedmou minutu zápasu, když kapitán Karel Šídlo otevřel score. Po nějakých deseti minutách Dan Šimberský zvýšil na 0:2, a bylo po zápase! Naši už jen zkušně kontrolovali hru, a radost mohla propuknout naplno. Následovala břevnovská hymna v kabině spolu s vyhraným pohárem, naplněným pivním mokem. – Tak vidíte, trochu jsem zavzpomínal i já, ale o Vánocích je přeče vzpomínat dovoleno! Přátelé kulatého míče a fair hry, ať se za rok znovu na hřišti sejdem, ať opět zazní náš chorál: Nad Břevnovem zakroužilo hejno ptáků....

Antonín Matějka

● **HC HVĚZDA PRAHA** bruslení pro pro všechny! Na malém letáčku jsem si v kanceláři info-centra Obecního úřadu Prahy 6 na Bělohorské ulici přečetl, že nějaký hokejový klub pořádá každé úterý ráno bruslení pro seniory, vstupné 20 Kč! Jelikož mně adresa klubu nic neřikala, vypravil jsem se do Vokovic, abych mohl potvrdit, že: Jedná se o HC Hvězdu Praha, krytá hala stojí v ulici Na Rozdíl č. 1, a nejlépe se tam dostanete ze zastávky tram. Horoměřická. A co se mi podařilo zjistit o historii tohoto oddílu? – Klub s původním názvem HC Praha vznikl v roce 1969, aby se časem stal jedním z center hokejového mládí. Současný název klubu, který je m.j. občanským sdružením, byl vybrán podle letohrádku Hvězda, charakteristického pro Prahu 6. Od svého založení je zde věnována zvláštní pozornost výchově mládeže, která dosahuje velmi dobrých výsledků. Kromě družstva dospělých je zde deset družstev mládeže, kde hraje asi 250 chlapců od 5 do 20 let. Odchovanci Hvězdy hrají dnes již v ligových a extra ligových týmech. Trenéry jsou většinou absolventi Fakulty tělesné výchovy a sportu. – HC Hvězda Praha kromě uvedené činnosti zaměřuje své aktivity i na širší veřejnost, a to především z řad občanů Prahy 6. Na ploše najdete malé caparty z mateřské školy, záky základních a středních škol, družin atd. Dále bylo zařazeno i pravidelné bruslení pro seniory, jak výše uvedeno. A to, jak mi potvrdil předseda klubu Ing. Michal Grim, je hojně navštěvováno. (Potvrzuji a přikládám fotografii). – Dnes rozhodně

nebývá pravidlem, že by někdo – a zvláště seniorem – poskytoval cokoli téměř zdarma. Když už se ale taková možnost naskytne, byl by hřích ji nevyužít. Vytáhl jsem ze sklepa staré „kanady“ a po mnoha letech se znovu postavil na led. Přátelé, ono to šlo! Pomalu sice, ale šlo. Vlastně jelo! Neříkám, že bych konkuroval Jardovi Jágřů, nicméně radost tady byla. Radost z pohybu, a o ten by nám mělo jít všem. Protože pohyb, říkali nám při přednáškách na FTVS, to je život!

Antonín Matějka

● **Už jste byli na Bělohorské ve Vinotéce z radosti?** Je tu na 20 druhů sudových vín ze všech koutů Moravy, stáčené Labrusco, Prosecco, česká medovina, vína ze 40 moravských sklepů a ovšemže nejlepší české víno – Žernoseky. Pro koho je to málo, může si poručit skvělé destiláty od sv. Antonínka z Boršic, které dodává firma Žufánek. A komu při tom vyhládne, dostane hermelín, řecké sýry či maďarské klobásy. Ale také – chléb se sádlem a husími játry. Jiří Zahálka na své polotovary nezapomíná. Otevteno zde mají po – pá: 10.00 – 20.30, so: 9.00 – 12.30, ne: 14.00 – 18.00. Obchodním spojením dvou členů zdejšího živnostenského spolku Jiřího Zahálky a Ladislava Máchy vznikla tak pěkná vinoteka a další, U dvou andělů, po rekonstrukci, se opět otevře od 1. března v ulici Na Petynce.

● **Šetříme na správném místě?** Dne 27. ledna 2011 Rada MČ Praha 6 rozhodla bez jakýchkoli konzultací s občany o zrušení dvou sběrných dvorů, z nichž jeden se nachází v Radimově ulici. Stalo se tak bez náhrady, pouze odůvodněním spočívajícím ve snížení finančních prostředků pro tyto účely. Nejbližší sběrný dvůr zatím zůstane až v ulici Moravanů, což je pro občany Břevnova a okolních území velmi nepříznivá zpráva. Lze se proto důvodně obávat, že po ukončení činnosti sběrného dvora v centrální části Břevnova dojde ke zhoršení životního prostředí snížením čistoty území a vznikem černých skládek nebomikroskládek. Jejich následné odstraňování může být dražší, než co bude nyní ušetřeno.

JUDr. Hruza, zastupitel

zápisky

městského strážníka Prahy 6

2. 12. 2010 • Po osmém večerním voláno z restaurace Kulaták, že tam sedí neplatící host. Patrole vážně tvrdil, že ty prachy zapomněl doma a přišel na to až při placení. Lustrací zjištěno, že ho hledá policie. Předveden.

8. 1. 2011 • Odpoledne oznámil neznámý muž, že ve Šlejnické ulici chytil mladíka, který čmáral po nákladní Avii fixou. Patrola MP zjistila totožnost mládence a předala ho policii pro podezření z poškozování cizí věci.

10. 1. 2011 • K ránu v ulici Africké nalezeno auto Renault zelený, všech-

PORTRÉT listu

Jan Holický

rodák z Dejvic, 34 let, absolvent Gymnázia Arabská, ženatý, otec dvou dětí. Studijní typ. Kromě I. stupně v ZŠ Bílá a matematické třídy ve II. stupni v ZŠ Uhelný trh vystudoval po maturitě Vysokou školu ekonomickou a Ústav práva a vědy. Odtud tituly Ing. a MBA. Jak sám sdělil, na tituly si tolik nepotrpí, zato na sport ano. Je známo, že aktivně hraje malý fotbal v Hanspaulské lize a futsal. Vždy se také zajímal o politický a společenský život v Praze 6. Je oblíbený, a proto nemůže překvapit, že byl v roce 1998 zvolen za ODS členem zastupitelstva Prahy 6, a odtud začíná jeho životní cesta. V letech 2002 – 2006 byl zvolen radním pro životní prostředí, kulturu, sport a zájmovou činnost, a podílil se na koncepci tzv. chodníkového programu. V období 2006 – 2008 měl na starosti školství, zdravotnictví, sociální a bytovou politiku, sport a volnočasovou aktivitu. Od roku 2008 do roku 2010 vykonával funkci vedoucího odboru školství m. č. Praha 6. Po třinácti letech, kdy získal zkušenosti z několika postů komunální politiky a práce, byl jako perspektivní a schopný úředník jmenován nadřazeným orgánem – tedy Magistrátem Praha – tajemníkem m. č. Praha 6. K tomuto ocenění Janu Holickému blahopřejeme, tím spíše, že jeho životní kariéra je otevřená.

na okna zevnitř polepena novinami. Uvnitř spal muž, o kterého se zajímala policie. Předán.

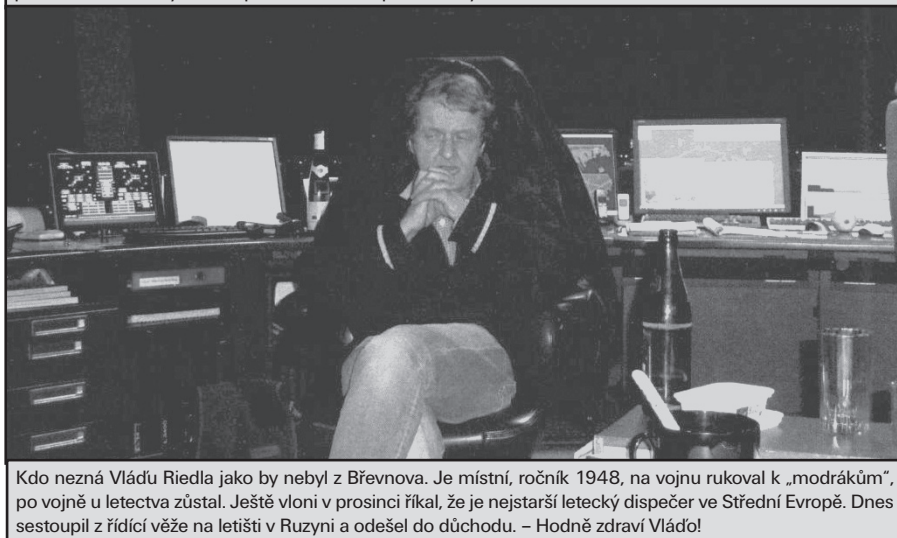
6. 2. • Ve 20.08 došlo patrole MP sdělení, že na dětském hřišti Ú1 v Břevnově popíjí omladina alkohol a chová se zhůvěřivě. Strážníci zjistili, že v partičce se nachází chlapec mladší osmnácti let, který když si „dýchl“, měl 1.43 alkoholu v krvi. Věc předána správnému orgánu, partička rozpuštěna. – Po 17 hodině oznámil občan z ulice Na Dlouhém lánu, že se ve vnitrobloku nachází oběšený muž. Přivolané hlídce MP ukázal oběšence s tím, že si toho muže všiml už před chvílí a šel se ho zeptat, zda něco nepotřebuje. Když však viděl, že má smýčku kolem krku, volal o pomoc. Šetřeno.

Před časem začátečníci, dnes hrají skladby klavírních mistrů společně i samostatně. Na snímku jsou sourozenci Holubovi z Břevnova na vánočním koncertu žáků Marie Čihařové v Tereziánském sále. Atmosféra je při těchto koncertech krásná a všichni žáci sklízejí bouřlivý potlesk.

Na místě obchodu s polotovary na Bělohorské 128 je dnes oblíbená a nekuřácká „Vinotéka z radosti“ členů živnostenského spolku v Břevnově Jiřího Zahálky a Ladislava Máčče. Jiří Máčča – na snímku vpravo se nyní pilně učí i maďarsky a bude prvním členem spolku, který začne obchodovat v zahraničí.

Kdo nezná Vládu Riedla jako by nebyl z Břevnova. Je místní, ročník 1948, na vojnu rukoval k „modrákům“, po vojně u letectva zůstal. Ještě vloni v prosinci říkal, že je nejstarší letecký dispečer ve Střední Evropě. Dnes sestoupil z řídicí věže na letišti v Ruzyni a odešel do důchodu. – Hodně zdraví Vládo!

Výzva Malovanka 2010

Před časem jsme vás informovali o obnově činnosti **Sdružení pro podporu zeleně a ovzduší v Praze 6**.

Po tři čtvrtě roce tvrdé práce jsme začali, i díky přičinění pracovníků ÚMČ Praha 6, zaznamenávat první úspěchy. Došlo k obnově přechodu přes ulici Myslbekova, je prováděno pravidelné čištění ulic za účelem omezení prašnosti. Po umístění dopravního značení u výjezdu ze stavby v Myslbekově ulici se zredukoval počet projíždějících nákladních automobilů na objízdné trase. V Parlářově ulici bylo vysázeno 7 nových stromů. Posílení dílčími úspěchy jsme se rozhodli zvoleným zastupitelům nabídnout spolupráci na realizaci bodů volebních programů, které jsou shodné s cíli našeho sdružení. Tuto nabídku jsme formulovali ve výzvě „**Malovanka 2010**“, jejíž plné znění najdete na stránkách sdružení www.sppzo.cz, nebo na podpisových místech. Jaká je výchozí situace, která nás k výzvě vede? Ovzduší a životní prostředí v okolí Malovanky je v důsledku probíhající stavby tunelu Blanka a mimoúrovňové křižovatky (MÚK) Malovanka v katastrofálním stavu. Měření ukazují dvojnásobné překračování zákonných imisních limitů NO₂, občané trpí nadměrným hlukem, prachem a zplodinami. Po zprovoznění tunelového komplexu Blanka se odhaduje denní průjezd MÚK Malovanka 120 000 automobilů – pro srovnání Jižní spojkou projede v úseku Braník–Sulická 87 000 aut denně a magistrálou v ulici 5. května 99 000 aut denně. Pro okolí MÚK Malovanka tak bohužel neplatí proklamované výhody tunelového vedení dopravy – naopak křižovatka je vývodem hluku, emisí a prachu na povrch. Další emise přinese nedaleký výdech Octáma. Při výstavbě byly v Praze 6 pokáceny stovky vzrostlých stromů, k dalšímu rozsáhlému kácení dochází v rámci akce odstranění náletové zeleně na bývalém vojenském hřbitově. Dosavadní náhradní výsadba je v řádu jednotek. V poslední době se také objevily informace v médiích o **posunutí termínu dokončení tunelu Blanka o další dva roky (!), tedy na rok 2014**. To není dobrá informace pro obyvatele zasažené objízdnou trasou! Proto Sdružení pro podporu zeleně a ovzduší v Praze 6 vyzývá k urychlenému přijetí opatření z výzvy Malovanka 2010. Někteří zastupitelé již kladně reagovali na tuto výzvu a budou k ní přihlížet při svém rozhodování. Vzhledem k tomu, že došlo ke změně obsazení pozic na úrovni vedení obvodního úřadu – odchod starosty Chalupy na post ministra pro životní prostředí – očekáváme, jakou strategii nastaví jeho nástupce v údržbě či rozvoji životního prostředí na Praze 6. **I vy, obyvatelé Břevnova a okolí, se můžete připojit k naší výzvě a podpořit ji svým podpisem anebo účastí na společném setkání členů sdružení a občanů, kteří mají zájem prostředí, ve kterém na Břevnově žijí. Nejbližší setkání proběhne 16. 3. 2010 od 18.00 hod v sídle sdružení, Za Pohořelcem 15, Praha 6. Všichni jste vítáni!** Kde je možno výzvu podepsat? • Kadeřnictví na rohu ulic Za Pohořelcem a Nad Panenskou, • Videopůjčovna, ulice Bělohorská 12 • Potraviny U Michala, ulice Za Pohořelcem 4 • Břevnovská lékárna, Bělohorská 54.

Za sdružení Barbora Čalkovská a Josef Filip

Redakční rozhovor

**Ředitelka
Ivana Málková:
Končím a děkuji....**

Před 19 lety jste byla u vzniku Školy Hrou, jak na tuto dobu vzpomínáte?

Byla to jedinečná atmosféra nadšení, radosti, ochoty, soudržnosti, spontánnosti, důvěry a přátelství, kdy všichni (učitelé, rodiče i děti) měli stejné přání: „Cítit se ve škole příjemně, bezpečně a přitom se učit to, co je třeba.“

Podářilo se to?

Ano. Získali jsme budovu s velkou zahradou na krásném místě, měli podporu úřadů a zastupitelů MČ Prahy 6 i ministerstva a pravidelný zájem médií. Získali jsme důvěru rodičů, kteří nám svěřili své děti, a chuť pedagogů v naší škole učit.

Jak jste se ocitla v roli majitelky a ředitelky Školy Hrou?

Mnoho věcí v mém životě se děje tak, že si „mne to najde“. Přijala jsem nabídku spolužačky z gymnázia Evy Burgrové a podílela se na vzniku první soukromé základní školy v republice, později jsem převzala ředitelské místo a v listopadu 1997 se stala majitelkou školy. Ani jednu z těchto situací jsem neplánovala. Stalo se to.

Co se vám ve škole podařilo?

Zprostředkovali jsme dětem proces učení se hravou, laskavou, smysluplnou cestou. Okořenili ji humorem, důvěrou, láskou a pochopením. Přirozeným a intuitivním přístupem k dětem jsme rozvíjeli jejich zájem o informace a životní souvislosti. Děti se staly našimi rovnocennými partnery, se kterými jsme si tykali, jejichž názor pro nás měl hodnotu a jejichž práci jsme nehodnotili známkami. Založili jsme tradici jedinečných propagačních akcí – zahradní slavnosti, dražby dětských obrazů, humanitární akce, přespávání ve škole, celoškolní projekty etnické dny, vydávání školního časopisu, kalendáře, pohlednic, setkali se s významnými osobnostmi. Naši absolventi kromě vynikajících studijních výsledků a úspěšnosti při přestupu na další školy (viz www.skola-hrou.cz, kapitola VÝSLEDKY) jsou aktivní, laskaví, zvědaví, sebejistí, samostatní a citliví lidé. Nejstarším z nich je 26 let, zvou nás pedagogy na své srazy, přidávají si nás do přátel na Facebooku a sdílí s námi svůj současný život.

Je něco, co byste si přála změnit?

Učím se směřovat energii do dnešního a zítřejšího dne. Vím, že vše, i to bolestné a nepříjemné, mělo svůj smysl. Něco jsem skrz to pochopila, něčemu se naučila. Budu-li mít možnost se s těmi, jichž se to týkalo, setkat, přeju si mít možnost jim říct, že je mi to líto.

Co pro vás bylo těžké?

Často jsem se ocitla v neznámých situacích a s obavami hledala cestu, kudy dál. Těžká pro mne byla chvíle, když zemřela naše 23 letá učitelka Štěpánka a já jsem pro sdělení této skutečnosti hledala slova, kterými to dětem řeknu. Náročná pro mne byla i každodenní přítomnost všech dětí ve škole, což mne konfrontovalo se skutečností, že jsem jako žena nepředala život dál. Obtížné pro mne bylo najít odvahu k odchodu ze školy.

Proč jste se rozhodla pro odchod?

Když jsem v roce 1994 přijala funkci ředitelky školy, neměla jsem ponětí, co obnáší síť legislativních požadavků, nevěděla jsem, jakou zodpovědnost nese majitel společnosti, netušila jsem, jaké osamění tato role přináší, a nevěděla, že budu upřednostňovat zajištění chodu školy před žitím osobního života. Posledních deset let jsem si víc a víc uvědomovala, že nejsem šťastná. Toužila jsem po změně a hledala řešení, aby se škole i mně dařilo lépe. Letos v dubnu jsem potkala Tomáše Janečka, tatínka tří dětí, který ode mne školu koupil.

Jak se dotkne tato změna aktivit Školy Hrou?

Tradice, zvyky a specifika školy zůstanou zachována. Výuka bude obohacena o intenzivní výuku angličtiny, prvky Montessori, v září budou otevřeny dvě první třídy. Škola Hrou se stala součástí jednotného vzdělávacího celku od jeslí po osmileté gymnázium. V srpnu jsme se s Tomášem stali spolujednateli. Součástí naší spolupráce bylo předání školy tak, aby se děti, rodičů i pracovníků změny dotkly co nejméně. Nyní zůstávám v případě potřeby v roli externího konzultanta.

Měla jste čas na soukromý život?

Jeden z důvodů mého odchodu ze školy je to, že jsem dosud upřednostňovala potřeby druhých před mými. V prvních letech činnosti Školy Hrou jsem ukončila manželství a rozvedla se. A pak už jsem vlastně zůstala sama. To si přejdu změnit.

Co budete dělat nyní?

Ráda bych to, co jsem se naučila, předávala dál formou individuálního poradenství a konzultací. Ve Škole Hrou jsem byla v kontaktu s desítkami lidských příběhů. Viděla jsem, co se děje při rozvodu, smrti jednoho z rodičů, ztrátě dítěte, po rozchodu partnera. Mnohé z toho jsem zažila i já. Vím, jak bolí v depresi se usmát. Známe bezmoc, když člověk neví, kudy dál, a jak těžké je přiznat si potřebu pomoci. Díky lidem, které jsem o pomoc požádala a se kterými mohu svůj život sdílet, se nyní cítím v bezpečí, síle a radosti.

Děkuji všem, kteří mi během mého působení ve Škole Hrou byli po boku, kteří školu podporovali laskavým přístupem, poskytováním kvalitních služeb, kladným vyřizováním našich žádostí, medializací našich aktivit, poskytováním finančních prostředků, spolehlivostí, profesionalitou, ochotou... Bylo pro mne obohacující mít možnost se se všemi potkat. Dětem děkuji za spontánnost, humor, otevřenost, důvěru a lásku. Díky nim se mi dařilo zůstat v kontaktu s kvalitami mé duše a obohacovat tak „vážnost“ dospělého světa. S přáním hezkých dnů na naší životní cestě nám všem.

S láskou... I. M.

známe se? známe se? známe se?

známe se? známe se? známe se? známe se?

U KOPECKÝCH ZA Oponou

Starý pan Matěj Kopecký
narozen 24. února 1775, Libčany,
zemřel 3. července 1847,
Koloděje nad Lužnicí)

byl český lidový loutkář. I když v jeho době působila na území dnešních Čech řada loutkářů, za zakladatele loutkového divadla českého je považován ON. – Jeho cesta k loutkařině však rozhodně nebyla jednoduchá. Jako šestnáctiletý se stal dle přání rodičů poddaným malého panskví Lažanského na Blatensku. Odtud odchází do Prahy, aby se vyučil – hodinářem! Po vyučení se v Miroticích oženil, a po vzoru svého tchána se stává trhovcem, jenže pouta rodové tradice jsou mocnější. A tak v roce 1797 získává svoji první loutkářskou licenci a pokouší se využít zkušenosti svého otce, kočovného loutkáře. V nejméně vhodnou chvíli však do jeho života zasahují napoleonské války, v nichž bojuje v letech 1797–1808. Z vojny přichází jako vysloužilce – invalida, živí se jako cestář, kramář i hodinář. Až v roce 1820 se vrací k loutkoherectví, kterému se pak věnuje až do své smrti. Měl patnáct dětí, tři z nich – synové Josef, Václav a Antonín – se také věnovali loutkářství. – Pro většinu lidového publika byl Matěj Kopecký nositelem českého divadla a kultury vůbec, zprostředkovával divákům nové myšlenky národního obrození. Jeho neznámější hry byly: Pan Franc ze zámku, komedie Oldřich a Božena, (Posvícení v Hudčicích), Loupežníci na Chlumu, Don Šajn. Nejznámější postavou pak Kašpárek, zvaný také Pimprle, který vystupoval jako mluvčí prostého lidu, s často drsnějším humorem. – Mezi diváky Matěje Kopeckého patřili třeba ruský car, pruský král, kníže Metternich a další. Co ještě dodat? Snad jen to, že jeho popularitu silně podpořilo vydání her z jeho repertoáru, sepsané synem Václavem, a také kresby mirotického rodáka M. Alše. Ten dal fiktivnímu obrazu Matěje Kopeckého symbolickou platnost.

Tolik tedy historické skutečnosti, encyklopedické zpravodajství o vzniku jednoho kumštýřského rodu. Jenže – loutkářství z rodu Kopeckých nevyumřelo, naopak v tradici se úspěšně pokračuje! Jako živý důkaz sedí proti mně potomek pan MATĚJ KOPECKÝ, loutkář a patriot břevnovský.

Pane Kopecký, předpokládám, že Vaše cesta k divadlu byla schůdnější.

Jistě. Žil jsem mezi loutkami od dětství. Otec s matkou měli své divadlo až do chvíle, kdy jim v padesátých letech odňali licenci. Já měl samozřejmě všelijaké plány ohledně mého povolání, ale v deváté třídě bylo jasno: gymnázium, pak loutkářská fakulta. Ale tehdejší ředitel východočeského loutkového divadla Drak, Jan Dvořák mne přemluvil, já u něj v divadle zůstal rok jako elév a na výjimku se pak dostavil k přijímací zkoušce. Vyšlo to! Měl jsem necelých šestnáct roků a stal se posluchačem fakulty alternativního a loutkového divadla při DAMU.

Předpokládám, že i ostatní členové vaší rodiny jsou s divadlem ve spojení.

Jsou a v dosti těsném. S manželkou provozujeme své divadlo, starší syn Matěj vystudoval konzervatoř – obor hudebně dramatický, a po angažmá v divadlech Na Fidlovačce, Černém divadle nebo Vinohradech, působí u S+H v Dejvicích. Jeho syn, jak jinak opět Matěj, chce sice v tradici pokračovat, nicméně rozhodl se napřed studovat „normální“ školu, což v jeho případě znamená obchodní akademii. Pokud se loutkářství začne věnovat později, budu rád. Mladší syn Jakub vystudoval scénografii na DAMU, jeho práce byla k vidění m.j. v Národním divadle, za níž byl nominován na Cenu Alfréda Radoka, dále třeba v Hradci Králové, teď momentálně na Moravě.

Jak se daří Kašpárkovi, snad nejslavnější loutce?

Odpovím, jen malou odbočku. Jeden čas jsme jezdili s marionetami. Po Česku i po světě. Uvedu třeba USA. Zájem byl velký, tahle disciplína je hodně náročná, animace musí být precizní. Což si myslím, činí zjevné problémy posluchačům i absolventům dnešní loutkářské školy. Alternativní kumšt je jiný, nic proti němu, jen si myslím, že všelijaké žonglování s hořícími fagulemi by nemělo odsouvat loutkařinu na vedlejší kolej. Vracím se k marionetám. Byly po rodičích, originální práce, nenahraditelná, a někdo nám je v nejmenovaném kulturním domě – ukradl! Tím skončilo naše cestování. Po loutkách se nikdy nenašla ani stopa. A Kašpárek? Řeknu po pravdě: nedospěl jsem k názoru, že tato doba je pro jeho návrat ideální. Samozřejmě, práce s klasikou by mne bavila, ale opravdu nevím... Děti mají dnes jiné hrdiny, než prince nebo Honzu, z televizí a počítačů na ně útočí jiní nepřatelé, proti nimž jsou zlý vlk, případně sedmihlavý drak hodni plyšáči. Takže Kašpárek přežívá doma zavěšený a čeká...

Hrajete se svým divadlem často mimo Prahu?

Štace mimo hlavní město tvoří asi dvě třetiny našich vystoupení. Většinou jde o tzv. Šňůru, někde máme základnu a odtud potom dojíždíme na jednotlivá místa. Řidiče nemáme, všechno „odkočírují“ sám. Zvláště v zimě to žádná selanka není, to si umíte představit. Hraje se v kulturních domech, divadlech, zkrátka kam se vejdem. Potřebujeme prostor 5 krát 5 metrů, navíc s dobrou akustikou. Tu má báječné divadlo v Braníku, skvěle se cítíme i v Divadle Bolka Polívky. Proč je akustika důležitá si uvědomíte, až budete vystupovat před publikem čítajícím tři, případně čtyři stovky diváků. Bez mikrofonu samozřejmě. – Co se týká repertoáru, v současné době máme šest her. Nejde o klasiku, podotýkám Je to kombinace činohry a loutkářství, alternativní divadlo. Otec s matkou, pokud ještě divadlo měli, hrávali třeba Fausta a Posvícení v Hudčicích. Táta dokonce obě tyto hry ve zkrácené verzi uváděl v jednom představení. Do přestávky Faust, po ní Posvícení. Hrál se loutkami, které já zdědil. Jsou osmdesát let staré. Syn mne přemlouvá k projektu, kde bychom tyto hry „oprášili“ a znovu je uvedli na scénu. Zajímá mne to, jenže s kolegyní manželkou máme práce nad hlavu. Je třeba vzít v úvahu, že nová hra, to znamená téměř dva roky práce!

Mám pocit, že vše zvládáte s noblesou, potká Vás v divadle vůbec nějaký malér?

Prozradím ten první. Jako mrňouska mne táta pověřil spouštěním opony o přestávce a na konci představení. Hrál se tenkrát představení Kašpárek a zvířátka, sál plný diváků, od starých kamen příjemné teplo. A jak mně tak bylo dobře předobře, ocitl jsem se v náručí boha Hypna – usnul jsem. Nadešel konec hry. Kašpárek ustrělí vlkovi kus ocasu, ten se svalí. Pro dokonalou iluzi měl táta poplašňák Jako z velké dálky zaslechl jsem výstřel a tátovo zoufalé: „Dolů, dolů, opona dolů...“ No, tenkrát musel táta vystřelit celý zásobník než konečně opona spadla.

Nejdelší angažmá?

Já hrál v divadle S+H hned po škole, za pana ředitele Kirschnera, pak v divadle Minor, také jsem učil na škole, mezitím volně povolání. Ale stěžejní v mém životě bylo angažmá v Libereckém naivním divadle. Původně to vypadalo na dva, tři roky, najednou s kolegyní – manželkou kookáme, ono jich bylo čtrnáct! Byl čas vrátit se do Prahy.

Jaká je v oboru konkurence?

Ani se neptejte. Na podnikání se vrhla spousta lidí vedena šalebnou myšlenkou, že hrát pro děti přece nemůže být nic těžkého. Chyba! Opak je pravdou! Navíc plno těchto dobrodruhů nemělo ani vzdělání, ani praxi, a podle toho jejich produkce vypadají. Dospělý člověk z divadla, které ho nebaví, jednoduše odejde. Ale děti? Žvatlají, začnou svačit, chodit na záchod... Díky bohu, tohle se u nás neděje. Ještě jedna věc se mi nelíbí. Když je jeviště zahlceno reklamami na zboží sponzo-

ra, když text je prošpikován názvy produktů, který tento produkuje. Ne. Raději jen já a kolegyně manželka, jak říkám, vše si zařizujeme sami, ale máme „čisté divadlo.“

Pane Kopecký, co Vy a Břevnov?

Po přestěhování z Vršovic jsem si hned nemohl zvyknout. To bylo před devíti lety. Až postupně mne začal zasahovat genius loci tohoto místa. Navíc já z kuchyňského okna vidím na večerní osvětlenou Markétu, s pejskem chodím do klášterní zahrady, máme tady, mluvím i za manželku, kamarády, přátele. Mám to tady rád! Děkuji za rozhovor

A. Matějka

Z naší a vaší korespondence

Břevnovský klub seniorů

Vážení čtenáři Břevnovana, břevnovští duchodci se schází každou druhou středu v 15,00 h. ve škole U Dělnického cvičiště 1100. Každý bude vítán. – A teď o dalším jednodenním výletu, který se uskutečnil pod záštitou cestovní agentury „Míla“, a bylo nám to na naší pobočce duchodců nabídnuto. Za rozbřesku 14. prosince 2010 v 7 h. jsme se scházeli u Smíchovského nádraží s určitými obavami, zda se vůbec sejdeme, protože nás strašila cesta po napadaném sněhu. Nakonec jsme se sešli, byl plný autobus. Před půl osmou byl autobus připraven na cestu. Agenturou „Míla“ byl připraven zasedací pořádek, takže vše bez problému. Po přivítání naší průvodkyní následoval popis jednotlivých cílů naší cesty. První cíl byl Rozmítal pod Třemšínem. Cestou nás naše průvodkyně seznamovala se zajímavostmi, kolem kterých jsme projížděli, až jsme dojeli do Rozmítálu. Autobus zastavil blízko kostelíčka, kde působil Jan Jakub Ryba. V kostelíčku nás přivítala kastelánka, která nám hodinu vyprávěla o skladateli a místním učiteli Janu Jakubovi Rybovi. Přednáška byla pro nás velmi poučná, dozvěděli jsme se, že mimo mši vánoční složil desítky jiných skladeb, napsal několik knih a učebnic. Pak nám regenschori zahrál na varhany část mše vánoční. Na historické varhany, na kterých hrál a skládal sám Jan Jakub Ryba. Potom jsme měli možnost si varhany prohlédnout s odborným výkladem. Ještě jsme zašli na hřbitov, kde Jan Jakub Ryba odpočívá. – Další cíl naší cesty byla Příbram, kde jsme navštívili muzeum se sbírkou z keramických dílen, a výstavu několika betlémů od místních soukromníků, kteří se touto výrobou zabývají. Potom jsme měli dvě hodiny přestávku na prohlídku města, prošli jsme pěší zónou, dali jsme si oběd. Po přestávce jsme jeli do Hořovic. Cestou jsme jeli kolem zámečku Hluboš, kde krátce pobýval pan prezident Masaryk, ale zdravotní důvody byly silnější, tak pobyt s rodinou skončil. Dříve bylo možné si zámeček prohlédnout, ale teď se noví majitelé o zámeček a zahradu soudí, tak dům či zahrada pustne. – Po dojezdu do Hořovic dojeli jsme do místního zámku. Zámek v Hořovicích jsme si měli možnost prohlédnout. Byla doba adventu a jednotlivé pokoje byly k tomu přizpůsobeny malbou a výzdobou. Naše průvodkyně nám vložila různé zyklosti, které se v době, kdy zámek byl obýván, dodržovaly. Některé jsou známé i nám. Dozvěděli jsme se co jedli na vánoce. Po prohlídce zámku jsme se už vraceli domů. Všichni jsme byli rádi, že jsme se zájezdu zúčastnili, protože jsme se dověděli mnoho zajímavých a poučných věcí. I díky průvodcům cestovní agentury. Jsme rádi, že náš svaz duchodců zorganizoval takový zájezd, poučný a zajímavý. – S pozdravem Ladislav Bušek.

Robert Mayr

Mladý sloupek

V PŘEDJAŘÍ

*kdy nebesa ještě ospale
tápají ve své neomylnosti*

*kdy v očích náhod ústy vzdechů
země procitá*

*tehdy se rodí sen i úžas
jenž dozrát umí*

ze dne na den a zmizet ve vteřině

*stejně jako láska v lhostejnosti
jak náznak úsměvu v grimase
ztraceného času – stejně jako stín
za světlem kvapící
aby všechny stopy pozametal*

5. února uskutečnili členové Spolku břevnovských živnostníků opět po letech společnou vycházku do Břevnovského kláštera. Účastníky provázal převor Prokop Si- ostrzonek. Účast na akcích spolku je vždy hojná.

Ze vzpomínek nejstarší generace

Bohuslav Novák: Můj svět – Kajetánka

Od samého počátku nynější rekonstrukce Kajetánky, kdykoli jdu okolo, vracejí se mi vzpomínky na tato místa, na která jsem nezapomněl po celý život. Narodil jsem se na Kajetánce, respektive v oranžerii. Za svého dětství se tomuto objektu říkalo Kajetánka, a barokní usedlosti nebo chete-li zámečku se zahradou se říkalo Kolátorka, protože rodina Kolátorů byla jejím vlastníkem.

Kajetánka bylo prazvláštní společenství, které se zcela lišilo od normálních činžovních domů, jako byl např. blízký mrakodrap. Každá rodina měla v podstatě jednu místnost a z dětství pamatují, že na celý dům byly pouze tři vodovody – jeden hned za hlavním vchodem proti bytu Bartošových, a po jednom na patře vlevo i vpravo. Stejně to bylo s WC. Zajímavé bylo, že se tam stále něco přebudovávalo a to podle toho, jak nájemníci umírali nebo se odstěhovali. Jelikož se nikdo nový nenastěhoval,

tak se postupně začalo s propojováním jednotlivých místností, až měla některá rodina až tři místnosti.

Když vzpomenu na to období těsně po válce, tak musím říci, že na Kajetánce bydlela fantastická komunita. Od rána do večera se bylo na co dívat, už jenom proto, že naprostá většina ženských nechodila do zaměstnání a řešila pouze každodenní domácí práce. A tak když mužští odešli vydělávat na živobytí, ženské hned po ránu na dvorku probíraly, co která bude vařit, která bude prát prádlo, kam se půjde odpoledne s dětmi na procházku. Když jsem zmínil to praní prádla, tak musím dodat, že to byl opravdový rituál, zejména když se rozhodly prát najednou tři rodiny. A ačkoliv dvorek před domem byl opravdu veliký a zejména dlouhý (měl určitě přes sto metrů), musely se ženské dohodnout ve které části bude ta která působit, protože v létě se pralo na dvorku a v neckách s pomocí valchy. V té době žádné pračky nebyly, a tak vyprat prádlo pro rodinu byla opravdová makačka. No a když si uvědomíme, že v baráku bydlelo patnáct, šestnáct rodin, vlálo prádlo na dvorku každý hezký den. Namátkou vzpomínám jména jednotlivých sousedů. Na patře bydleli Kubičkoví, Macháčkoví, Holečkoví, Královi, kteří se po válce přestěhovali do pohraničí, a za ně se nastěhovali Karbusovi. Dále to byli Novákoví, Šimovi, Kochovi a Husákoví. V přízemí pak bydleli Škachovi, Petákoví, Bartošovi a Horáčkoví. Samozřejmě, že nejvíce si pamatuji rodiny s dětmi, protože s nimi jsme nejvíce dováděli. - Bydlela tam však také jedna nezapomenutelná dvojice, a to manželé Šimovi. Již na pohled to byla dvojice k pohledání – pan Šíma byl takový malinkatý hubený mužiček, a jeho paní naopak mohutná o dvě hlavy větší ženská, které se říkalo Chodka, neboť z Chodska pocházela. Když spolu pochodovali, tak to byl pohled opravdu nezapomenutelný. Vypadalo to, jako když maminka vede kluka do školy. No, a my kluci když jsme neměli nic pořádného na práci, tak jsme vymýšleli lumpárny, jak tuto dvojici nějak pozlobit. Ale nebylo to snadné, neboť to byla v podstatě pohodová dvojice. Na dnešní Patočkově ulici bývala souběžně s Kolátorovic parcelou zahrádkářská kolonie, která musela ustoupit výstavbě této ulice. Právě Šimovi tam mezi jinými měli zahrádku, a ta byla hlavní náplní činnosti paní Šimové, zatímco pán byl švec. Tedy mistr švec, vyrábějící ručně šité boty na míru. Měl krámek společně s dílnou nedaleko dnešního strahovského tunelu, Na Panenské, kde také stávala jezdecká kasárna, která také musela ustoupit Patočkově ulici. Ovšem po válce se mu moc nedařilo, peněz nebylo nazbyt, a tak kšefty vážly. Pravda je, že v sedmačtyřicátém roce obul celou Kajetánku takovými nerozbitnými válenkami, které v té době přišly do módy. Jenom si nemohu vzpomenout, kolik korun za ně počítal. Již jsem se zmínil, že jsme vymýšleli lumpárny na

tuto dvojici, avšak naše pozornost byla hlavně soustředěna na jejich zahrádku. Jednou jsme jim zadržovali vrátka na zahrádku tak důkladně, že jim trvalo celou hodinu, než je otevřeli. Jindy jsme po celý týden sbírali kaštiny a žaludy, a když jsme nasbírali celé dva pytle, vysypali jsme je před vrátka zahrádky. Ale to nás doběhla spíš paní Šimová, než my ji. Kaštiny i žaludy nandala do pytlů, pytle na vozík a hajdy s nimi do zologické. Potom na dvorku vykládala, že může chodit ve všední den do zoo zadarmo, kdy chce, právě za ty žaludy a kaštiny. Aby se to nepletlo, tak jsme jedno odpoledne nasykali před vrátka několik kbelíků koňských koblih. Ale ani s tím jsme moc neuspěli, neboť koňské koblihy, to bylo paní Šimové hobby. Její oblíbenou činností bylo hlídání pošťáka, který jezdil poštovním vozem taženým koníkem. No, a Chodka na něj číhala s kbelíkem a lopatkou v ruce, a čekala až ten jeho koník udělá svoji potřebu, protože říkala, že je to výborné hnojivo pod jahody. To čekání však měla vymyšlené, žádné čekání na náhodu. Pošťák jezdil do kopečka ulicí Na zástřelu, kde na rohu Otakarovy ulice – dnes po výstavbě vysokoškolských kolejí je to také ulice Na Petynce – býval pekař Krpata, u kterého se zastavil pro dalamánky, a pokračoval ulicí směrem ke Kajetánce. Paní Šimová, naše Chodka, ovšem u Krpatů v pekárně rozebírala události předešlého dne, až do příjezdu pošťáka. Pak za ním pochodovala směrem k domovu, a věřte nebo ne, než došla domů, měla ve kbelíku plno koblih. Zřejmě koník po výslapu ulice Na zástřelu si zcela pravidelně ulevoval na té rovině ke Kajetánce a paní Šimová to všecičko měla zaregistrované a šla pro koňské koblihy zrovínka tak, jakoby šla na nákup. - Tedy když se vrátím k těm našim klukovským lumpárnám, co jsme prováděli, je jasné, že jsme se s nimi nikde nevytahovali, ale vyzvonil je samotný pan Šíma při pravidelných večerních sedánkách na dvorku před Kajetánkou. Tam se naši rodiče scházeli po práci na besedování a také pozpěvování, protože pan Šíma vlastnil harmoniku heligonku a byl na ni jaksepatří pyšný. Velice rád na ni vyhrával, ale mělo to malinkatou chybu. Uměl totiž zahrát jenom celé tři písničky, ale jinak s tou harmonikou harašil, že se dalo zpívat všechno. Ovšem jednu písničku uměl dokonale, také byla jeho nejoblíbenější a hrál ji nepočítaně. Jmenovala se „Vysoký jalovec, vysoký jako já“. Dodnes nevím proč ji měl v takové oblibě, když sám byl jako malé pivo. Touto písničkou také zahajoval večerní sedánky, a když spustil, byly lavičky za chvíli obsazené. No, a pro nás kluky to byl signál, jak se co nejrychleji vytrahit ze dvorka.

Můj otec byl mistr pokrývačský, měl živnost, ze které se po znárodnění v roce 1950 stala Břevnovská údržba krytin a střech. Pracoval v ní až do důchodu jako pokrývač. Maminka byla v domácnosti „dokud byl otec samostatný, po roce 1950 začala pracovat jako uklízečka ve stejném podniku. Kolik naši platili činži nepamatuji – platila se přímo panu Kolátorovi až do doby, než objekt převzal magistrát. Za to si pamatuji dobře, že když otec prováděl p. Kolátorovi nějaké opravy střechy, ať na Kajetánce nebo na zámečku, neplatili jsme činži třeba celý rok. Styky s rodinou Kolátoro-

vých však byly pouze na úrovni majitele a nájemníka. Vzpomínám, že p. Kolátor byl náruživý tenista, a měl v zadní části za rybníkem v místech dnešních kolejí pěkný tenisový kurt. Několikrát jsme tam s kluky sbírali míčky, když měl pozvány spoluhráče – když hrál jenom s manželkou vystačili si sami. - Břevnovský mrakodrap – v mých klukovských letech se to slovo tolik nepoužívalo. Spíše se hovořilo o vysokém domě, zkráceně – bydlí „ve vysokém“. Já měl ten dům ale v oblibě, protože tam bydlívala moje babička s dědou,

a také náš „dvorní fotograf“ Vašek Dub, kamarád mého otce z klukovských let. A pak tam byla v přízemí taková přímová hospoda, kde podávali pivo a limonádu oknem na ulici, a my jako kluci jsme si dali limču pod okno na lavici a celé odpoledne hráli před „vysokým“ fotbal. Představte si, že tam neprojelo auto třeba celých čtrnáct dní. Ale každých čtrnáct dní tam jezdil sentinel, který nakládal popel z takové kóje, která byla v místě, kde jsou nyní sběrné suroviny. A u toho jsme jako kluci nemohli chybět. - Vincentinum byl pro nás kluky objekt za zdí. Samozřejmě jsme věděli o poslání této instituce, ale opravdový zájem jsme projevovali v květnových dnech, neboť bylo zvykem tam kupovat květiny k svátku matek. To také bylo jediné období, kdy jsme vstoupili za zeď - jak jsme říkali.

Kajetánku jsem opustil v roce 1957 protože jsem se oženil a přesídlil za svoji ženou do Dejvic. Rodiče bydleli v Kajetánce až do své smrti, v podstatě do roku 1986, kdy zemřela maminka. A já se vrátil zase zpět do Břevnova a tady už zůstanu...

Na Panenské

Mezi námi v Břevnově XXI.

Usedlost
na Panenské
půjde
k zemi

Jiří na Pražském Hradě. Není jisto, zda jde o původní viniční usedlost spojenou s touto vinicí, nebo zda v době jejího vzniku (patrně v 17. století) s vinicí již nesouvisela, v každém případě je odtud odvozen zvykový název usedlosti Na Panenské.

Ke zřejmě dodatečnému vztažení názvu Malovanka k objektu č.p. 123–Střešovice došlo v přesně nezjistitelné době, a přispělo k tomu zřejmě i zboření a zánik vlastního objektu Malovanky č.p. 43 – Břevnov v poválečném období. V tomto smyslu je žel matoucí i část odborné literatury z poslední doby, zejména pu-

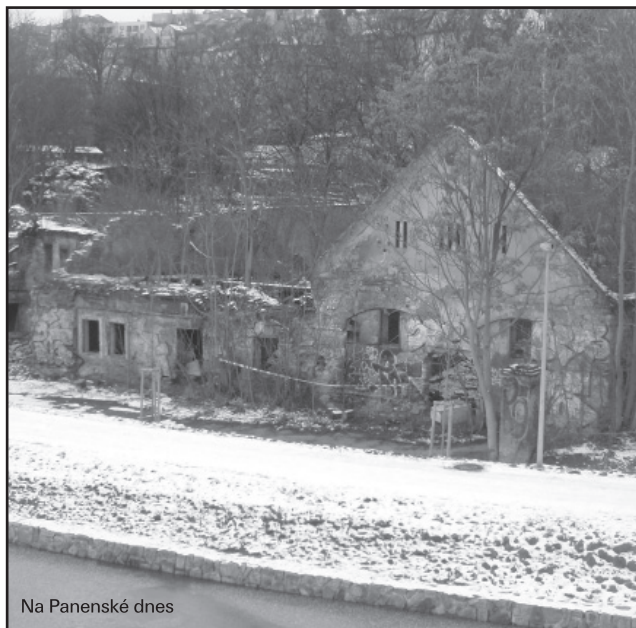
Malovanka
– vpravo usedlost
na Panenské

Viditelně, proti Strahovskému tunelu v Břevnově, se dosud nacházejí zbytky stavení, které již řadu let unikají pověstnému likvidačnímu buldozeru. Zachránit se už asi nedají, a jsou předmětem otázek a dohadů o jaké budovy se vlastně jedná.

Fragmenty usedlosti č.p. 123 – Střešovice v bývalé ulici Na Malovance jsou pozůstatky velkého dvorce, zahrady, v jehož místě se rovněž nacházel známý hostinec U Březinů, a c.k. jezdecká, později remontní kasárna, rovněž zvaná Na Panenské. Vnitřní dvůr jezdeckých kasáren si mohou čtenáři přiblížit v prvním díle filmu Dobrý voják Švejk. V jedné epizodě Švejk nese nadp. Lukášovi písemný vzkaz od záletné paničky, která se usídlila v jejich bytě. Celý dvůr, dřevěné schody a loubí kasáren v 1. patře jsou součástí záběrů. Za čas po natáčení byly objekty Na Panenské zbořeny, a dnes název Na Panenské zmizel z povědomí a slovníku lidí. A zmizí definitivně i poslední cihly, neboť Ministerstvo kultury na žádost Magistrátu zrušilo v roce 2009 a 2010 památkovou ochranu usedlosti. Mladí lidé si nemohou pamatovat kulisu usedlosti Octárna, Hubálka, Střešovická cihelna, Malovanka aj. A jejich názvy se často pletou. Takovým příkladem je právě Panenská a Malovanka. Jaký je mezi nimi rozdíl pro náš list zodpověděl dr. Outrata z Národního památkového ústavu:

Je třeba rozlišit mezi dvěma objekty, které se obvykle směšují. Jedním je usedlost č.p. 123 – Střešovice Na Panenské. Dalším je zaniklý dům (usedlost) č.p. 43 – Břevnov, (ležící jižně od č.p. 123 – Střešovice) při historické komunikaci, který byl zbořen již dříve v souvislosti s jejím rozšířením po r. 1960. Název Malovanka (odvozený patrně od malované Strahovské brány), je ve starších mapách uváděn u č.p. 43 – Břevnov k němuž lze i vzhledem k jeho umístění vztahovat zřízení zájezdního hostince v 18. století. Usedlost č.p. 123 – Střešovice (na katastru Střešovic je již v mapě Stabliního katastru 1840), se nachází v místech bývalé vinice Na Panenské, patřící od středověku panenskému klášteru Benediktinek u sv.

Na Panenské dnes

blikace Pražské usedlosti, Praha 2001 (Lašťovková, Kořátko), evidentně směšují oba samostatné historické objekty, tj. objekt Malovanky č.p. 43 v Břevnově a usedlosti Na Panenské č.p. 123 ve Střešovicích.

– ov

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Leden – Únor – Březen

Přejeme všem jubilantům stálé a pevné zdraví a trvalou Boží milost. Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

Leden 2011

Alena Novotná, Břevnov	28. 1. 1932
Květa Závorová, Břevnov	16. 1. 1933
Antonín Branžovský, Břevnov	10. 1. 1934
Jan Podlešák, Břevnov	6. 1. 1951

Únor 2011

Soňa Fousková, roz. Kalousová, Břevnov	11. 2. 1928
P. Jan Kohl, Břevnov	21. 2. 1928
Ing. Jiří Štěpánek, Břevnov	25. 2. 1930
Ing. Karel Jičínský, Břevnov	7. 2. 1939
Bohuslav Novák, Břevnov	16. 2. 1940
Ing. Marek Čihař, Břevnov	23. 2. 1950
Eva Novotná, Bílá Hora	25. 2. 1950

Březen 2011

Prof. Jan Herink, Dolní Liboc	18. 3. 1918
Františka Votavová, Dejvice	3. 3. 1921
Jiří Trnka, Břevnov	9. 3. 1931
Miloš Opatrný, Břevnov	8. 3. 1934
Dagmar Štěpánková, Břevnov	31. 3. 1934
Jaroslava Trnková, Břevnov	12. 3. 1936
PhDr. Michal Flegl, Sřešovice	2. 3. 1940

Upozorňujeme čtenáře na možnost popřát v Břevnovanu svým blízkým, přátelům či sousedům.
Tato rubrika je pro čtenáře zdarma.
Redakční číslo: Mgr. Pavel Krchov – tel. 732 243 922

Byty – výměny – podnájmy – koupě

• KOUPIM RODINNÝ DOMEK ČI VILKU pro svého syna v jakémkoli stavu. Náhradní bydlení mohu zajistit, nebo majitele nechám dožít. Děkuji. Tel.: 602 361 733, 233 357 071

REALITNÍ AGENTURA

Solo, spol. s r. o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063, 220 515 440
mobil: 602 361 733 • fax: 220 514 576
e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

Vyměním obecní 2+kk, 55 m² + 27 m² terasa v Praze 6, Bělohorská, za obecní 3+1, min. 75 m².
Pouze Praha 6. Telefon: 776 786 487

? CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU • Připravuje Olga Lišková ?

Letos v říjnu tomu bude 50 let, co se začala u nás stavět budova, kterou dobře znají všichni Břevnováci. Výstavba trvala 22 měsíců a stala se neodmyslitelnou součástí Břevnova. Více už nelze prozradit.

Jméno významného architekta, podle jehož projektu byla budova postavena, a její název naleznete v dnešní tajence.

Pomůcka: ANON, IN, NODN	část provozu	část náklad. auta	•	společ. rytm. chůze	chem. zn. kyslíku	angl. slecht. titul	angl. spojka	Dana	zn. sport. brýlí	•	hranice	konec motlitby	opuštěno	MPZ Rakouska	•	ruský souhlas	•
označ. letad. ČSA			dř. husi krmítko lítev. metrop.							hmota					průměr město nad Vítavou		květinový ostrov
jogrt. nápoj					angl. předl. slovensky jakmile			chem. zn. dusíku děts. pozdrav		ž. jméno hlídání				ne zde opak staré			
•	1. část tajenky															spojka	
•	notes					kůň	souhlas tělocv. poloha				angl. poledne SPZ Prostějova					MPZ Německa společn. třída	
•	angl. spojka				chem. zn. osmia torna			římská 5	zkr. zim. pneu bez alkoholu			mezinár. jednání	Václav chlapec		předl.		
•	balkán. stát	římská 1 zubní pasta		2. část tajenky David											SPZ Prahy záporka		
chatrč						Dita chobotnatec		něm. člen pláče			SPZ Ústí n/L jméno Zemánkové			st. název Německa namáč. prostř.			
naše polit. strana				Savkovy inic. Petr			sol. slabika seriál. postava			nedoknutel- nost osoby spojka							
sloven. předložka			3. část tajenky												Anna snad		chem. zn. hliníku
MPZ Holandska			MPZ Itálie	kovboj litr						SPZ Klatov předložka			MPZ Maroka Pavel			spojka Eliška	
Alena		Lendlovy iniciály			předl.			soustřed- nice				nositel zpráv					

Břevnovská náves

Pod Taussigovým gruntem s atypickým štítem stála vyhlášená hospoda U žáby. Nebylo Břevnováka, aby ji neznal, nebylo možné ji minout, nešlo tam nezajít. Chodily sem známé osobnosti z Břevnova, např. R. Hiršl. Znalci tvrdili, že po Marjánce právě tady se vytvořilo nejvíce piva. Po tréningu na place u kláštera sem chodili zdejší cyklisté, scházivali se tady fotbalisté Břevnovské SK (neplést s SK Břevnov), břevnovská obec baráčníká tady měla rychtu, na zahradě býval kuželník. U žáby bylo další společenské centrum Břevnova. Dům s č.p. 11 byl nevelký

přízemní lokál, který pokračoval dále do sálu, kde se konaly zábavy a zmíněná společenská sezení. Za hospodu později přistavěná patrová činžovní budova, kde bydlely partaje. Celý objekt vlastnila v posledních desetiletích existence rodina Artura Běhouňka, která v činžovním domě žila. Rodiče Běhouňkovi měli syna Rendu, který se vrátil z vojny jako invalida, když mu tank přimáčkl pánev a nohu. Do konce života chodil s francouzskou holí. Rozruch v Břevnově jednou vyvolala nechtěně i paní Běhouňková. Už v letech začala bruslit na rybníce u kláštera, upadla, a s těžkým otřesem mozku musela být odvezena do nemocnice. Hospoda U žáby byla režimem zrušena v polovině 50. let, a prostory začal využívat geologický ústav, který zde zřídil brusírnu. Na fotografii č.

šesté pokračování

1

1 je sídlo rodiny Taussigovy s asymetrickým štítem. Fotografie je z roku 1925 a zhotovil ji na úřední objednávku fotograf Vojta, který je autorem krásné kolekce fotek celé návsi z té doby. Charakteristické pro tyto fotografie jsou čtyřmetrové bílé nivelační tyče, u Tausigů je opřena o pravý sloup vjezdu do dvora. V pozadí vpravo je úzký činžovní dům U žáby a vpředu část hostince. Na fotografii č. 2 je hospoda zepředu, nápis a vchod zastíněn akátem. Vpravo je vjezd do dvora a k činžovnímu domu. Úzký dům vedle má krám se zbožím koloniálním Albíny Gižické, kam se sestupovalo po třech schodech. Bylo zde všechno potřebné : cukr, mouka, sladkosti, nářadí, petrolej, líh – půl litru den. za 2,50 Kč. Gižických byla podnikavá rodina – paní měla krám, manžel autodopravu. Na

obrázku č. 3 je hospoda už bez firemního štítu se zazděným výklenkem. Pro nás je zajímavá tím, že fotograf nahlédl do dvora. První okno zleva je bývalý výčep, pod ním je okénko do sklepa hospody, kde byl bazének, jenž zachycoval a odváděl pramen čiré vody. Tady byly chlazeny zásoby piva. Další přízemní okno je sál hostince. Snímek č. 4 představuje brusírnu geologického ústavu začátkem 60. let v místnosti bývalého výčepu. V pozadí sedí Břevnováci – manželé Šmídovi, v popředí sedí

2

zády muž, který když fotku spatřil, překvapeně zvolal: To jsem já! Je to břevnovský pamětník Václav Kadeřábek, roč. 1921, který po zrušení rodinného zahradnictví na dnešní louce Ryšavce se stal pracovníkem geologie.

Ale to už je včera

Prameny: J.

Kadeřábek, J.

Císař. Zpracoval

P. Krchov.

*Pokračování
dále.*

TO NEJLEPŠÍ NA KONEC!

Do další pěvecké sezóny vkročil břevnovský chrámový sbor a orchestr, který během celého roku uskutečnil v bazilice řadu vystoupení a koncertů v Praze i mimo Prahu. Je to velmi chvályhodná činnost letitá a trvalá.